

en; havde man Lyst til at søge en Beværterbevilling, havde man Ønske om at bringe de Ofre, som Indretning af en Beværtning økonomisk paalægger en, ja, saa maatte man gøre det paa sit eget Ansvar og tage de Konsekvenser, som følger dermed, hvis Bevillingen før eller senere falder bort. Det kan jeg i og for sig være ganske enig i, naar der er Tale om en Person, som har misbrugt sin Bevilling; har misrøgtet den, har optraadt paa en Maade, som gør, at han ikke kan erkendes værdig til at drive en saadan Forretning. Men hvis dette ikke har været Tilfældet, hvis det maa erkendes, at vedkommende har drevet sin Forretning paa fuldkommen forsvarlig, paa fuldkommen hæderlig Maade, saaledes som man gik ud fra, han vilde drive den, da man gav ham Bevillingen, og har han for overhovedet at drive denne Virksomhed maattet have meget betydelige Udgifter til Indretning, til Drift i det hele taget, og tages saa det hele fra ham paa Grund af en Stemning indenfor Befolkningen til Fordel for det absolut rene Land indenfor Kommunen, forekommer det mig at være naturligt, at der tilvejebringes en Institution, som kan tage under Overvejelse, paa hvilken Maade den paagældende bør skadesløsholdes for det, som her bliver gjort overfor ham. Jeg tror ogsaa, at hvis vi ikke vil bringe vore Restaurationsetablissementer, vore Beværtninger ude omkring i Landet ned paa et Niveau, som til syvende og sidst ikke er fremmede for Ædrueligheden, men som kan være øgende for de skadelige Virkninger, saadanne Forretninger unøgtelig mange Steder har, bør man fastholde, at der for den, som har drevet sin Virksomhed paa forsvarlig Maade, maa aabnes en Mulighed for Erstatning, hvis Betingelsen for at drive den videre borttages, uden at der kan paalægges ham Skyld i nogen Henseende.

Jeg skal med disse Ord anbefale de af Udvalgets forskellige Flertal og forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag, som jeg har været i Stand til at tiltræde, og udtale Haabet om, at Lovforslaget gennem Afstemningen maa blive formet saaledes, at det kan danne Grundlaget for de foresatte Overvejelser og for et Forslag, som forhaabentlig i den kommende Rigsdags-samling kan føres igennem begge Rigsdagens Ting i en saadan Form, at det Resultat, som vi ganske sikkert fra alle Sider ønsker, denne Lovgivning maa bringe: øget Fremme af Ædrueligheden i vort Folk, virkelig ogsaa kan opnaas.

Ordføreren (Godskesen): Allerede een Gang under denne Forhandling har jeg haft Lejlighed til at sige, at jeg troede, at de ærede Medlemmer i Dag fik nok af Taler. Jeg har ikke siden haft Grund til at forandre min Opfattelse, og jeg tror derfor, jeg træffer de ærede Medlemmers Ønske, naar jeg fatter mig i stor Korthed, navnlig ikke gaar ind paa de principielle Spørgsmaal, om hvilke vel enhver af de ærede Medlemmer allerede har dannet sig sin Mening. Jeg skal da indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger overfor nogle af de foregaaende Talere.

Det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing), hvem jeg i øvrigt glæder mig ved at være enig med i Grundsynspunkterne for Loven, i hvert Tilfælde paa de allerfleste Punkter, har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 22 om at blive ved den nugældende Lovs Regler om Handelen. Det ærede Medlem anførte til Støtte derfor, at Handel med stærke Drikke ogsaa kunde medføre Misbrug. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Hvad jeg sagde i Formiddags, var ikke, at Handel med Spiritus ingen Misbrug kunde medføre, men jeg sagde, at den kunde ikke medføre samme eller lignende eller tilnærmelsesvis saa store Misbrug som Beværtninger. Visse Misbrug kan der ogsaa her blive Tale om, men med Hensyn hertil vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at den Formulering, som Forslagsstillerne under Nr. 22 har givet § 27, indeholder en Garanti mod saadanne Misbrug, idet det for det første bestemmes, at Næringsbevis paa Landet kun gives for 8 Aar ad Gangen, og derefter, at Amdsraadet efter Indstilling fra paagældende Sogneraad kan bestemme, at der i en eller flere Sognekommuner i Amtet kun maa gives Næringsbevis til Handel med stærke Drikke, naar Amdsraadet, efter at Sogneraadet paa det paagældende Sted er hørt, giver sit Samtykke dertil. Der findes altsaa visse Garantibestemmelser.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) har været saa uheldig blandt de Prøver, som jeg har tilvejebragt for Udvalget af den meget omtalte Chokolade, at faa noget, som ikke smagte ham, noget Chokolade, som var daarlig. Han sluttede deraf, at Chokolade blev daarlig ved den Fabrikation, der her er Tale om. Nej, det er en Misforstaaelse. Chokolade bliver ikke ved denne Fabrikation daarligere, end den var i Forvejen. Chokoladen bliver den samme, men man kan lave den Konfekt, det her drejer sig om, enten som billig, altsaa daar-